

Ένας νεομάρτυρας από την Αθωνιάδα

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Κατά το 18^ο αιώνα, μια από τις καλύτερες σχολές της εποχής θεωρούνταν η Αθωνιάδα. Το σχολείο αυτό του Αγίου Όρους, λειτούργησε σαν φάρος παιδείας για την τότε σκλαβωμένη Ελλάδα και μετέδωσε γνώσεις και ιδέες σε πολλά ελληνόπουλα. Ένα από αυτά και ο Αθανάσιος.

Ο **Αθανάσιος** έδειξε την μεγάλη του αγάπη για τα γράμματα από πολύ μικρός. Καταγόταν από ένα χωριό έξω από τη Θεσσαλονίκη, την Κουλακιά, τη σημερινή Χαλάστρα, και ο πατέρας του, ο Πολύχρους, ήταν ένας από τους πιο μορφωμένους προεστούς εκείνης της εποχής, γι' αυτό μάλιστα αποφάσισε να παρέχει και στο παιδί του όσο το δυνατόν καλύτερη μόρφωση. Και πράγματι, ο Αθανάσιος ήταν από τους καλύτερους μαθητές στο Ελληνικό Σχολείο της Θεσσαλονίκης. Και όταν έγινε είκοσι χρονών αποφάσισε να συνεχίσει τις σπουδές του στην Αθωνιάδα. Δυο χρόνια έμεινε εκεί ο νέος. Δυο χρόνια αφοσιώθηκε στη μελέτη των μαθημάτων της σχολής, τη μέρα στις αίθουσες και τη νύχτα στο μελετητήριο. Η ενασχόληση με τις επιστήμες και με τα ελληνικά κείμενα, με πρωταρχικό την Αγία Γραφή, ένωθε να τον διαμορφώνουν ως άνθρωπο και να τον εφοδιάζουν πνευματικά.

Μετά το πέρας των δύο αυτών χρόνων, ο Αθανάσιος επισκέπτεται την Κωνσταντινούπολη μετά από προτροπή του δασκάλου του. Όμως αυτό δεν σημαίνει ότι θέλει να παρατήσει τις σπουδές του. Έτσι, μετά από λίγον καιρό, ξαναγυρίζει στη Σχολή του Αγίου Όρους για περαιτέρω μελέτη. Όμως μια μέρα, κάτι έκτακτο τον αναγκάζει να γυρίσει πίσω στο χωριό του, στην Κουλακιά. Αποχαιρετάει την Αθωνιάδα, χωρίς να γνωρίζει ότι αντικρίζει την αγαπημένη του Σχολή για τελευταία φορά...

Αφού τακτοποίησε τις δουλειές του στο χωριό, έτυχε να περάσει από ένα κεντρικό σημείο της Κουλακιάς, ένα χώρο συγκεντρώσεων, όπου γίνονταν διαφόρων ειδών

συζητήσεις και μεταδίδονταν οι πρόσφατες ειδήσεις. Εκεί ο Αθανάσιος κάθισε για λίγο και έπιασε κουβέντα με έναν Τούρκο εμίρη. Ο μορφωμένος νέος ήξερε και τούρκικα και αραβικά οπότε συζητούσε με τον εμίρη στη γλώσσα του. Το θέμα της συζήτησης ήταν η μουσουλμανική θρησκεία. Πάνω σε μια διαφωνία, ο Αθανάσιος αναγκάστηκε να εκφέρει τις λέξεις που περιέγραφαν το μουσουλμανισμό. Πονηρά ο εμίρης τότε του είπε: *«Εσύ έκανες σαλαβάτι, ομολόγησες ότι πιστεύεις στην πίστη μας και έγινες Τούρκος»*. Ο νέος άρχισε να διαμαρτύρεται τονίζοντας ότι δεν είχε καμιά τέτοια πρόθεση και προσπαθούσε να εξηγήσει: *«Το να περιγράφεις κάτι, δεν σημαίνει ότι το ασπάζεσαι»*.

Μάταιες όμως οι προσπάθειες του ελληνόπουλου. Ο εμίρης, και με τη βοήθεια κι άλλων αξιωματούχων που έτυχε να παρευρίσκονται, οδήγησε τον Αθανάσιο στον Τούρκο κριτή, τον Μουλά. Ο Μουλάς, αφού άκουσε και τις δυο πλευρές της ιστορίας, έδωσε αμέσως δίκιο στον νεαρό. *«Κι εσύ αν γνώριζες την πίστη του και τα θεμέλιά της και του τα έλεγες, αυτό θα έκανε εσένα χριστιανό;»* ρώτησε αυστηρά ο κριτής τον εμίρη. Η ιστορία θα μπορούσε να είχε τελειώσει κάπου εδώ και ο Αθανάσιος θα μπορούσε να είχε δικαιωθεί, όμως ο φθόνος, ο θυμός και ο φόβος έχουν τη δύναμη να φωλιάζουν στις καρδιές των ανθρώπων και να τους τυφλώνουν. Οι διάφοροι αγάδες, που παρακολουθούσαν την όλη διαδικασία, άρχισαν να κατηγορούν τον νέο ότι πρόσβαλε την πίστη τους και να απειλούν τον κριτή, για να αλλάξει την απόφασή του. Ο Μουλάς, φοβισμένος, πότε με κολακείες και πότε με φοβέρες προσπάθησε να πείσει τον Αθανάσιο να αλλαξοπιστήσει. *«Το σαλαβάτι νομίζεις ότι το έκανες τυχαία, όμως ο Θεός το επέτρεψε αυτό να συμβεί. Σε παρακίνησε να αλλαξοπιστήσεις»*. Όμως ο νέος, αποφασισμένος και γεμάτος αγάπη για τον Χριστό, δεν δειλιάζει. Θα παρέμενε σταθερός στην πίστη του.

Ο νέος οδηγείται στη φυλακή. Η προσευχή, τα λόγια των δασκάλων του και τα ιερά κείμενα της Αγίας Γραφής είναι τα όπλα του. Μετά από λίγες μέρες ο Μουλάς τον ξαναρωτά αν αποφάσισε να αλλαξοπιστήσει. Ο Αθανάσιος όμως είναι ανένδοτος. Είναι αποφασισμένος ακόμα και να πεθάνει για τον Χριστό.

Ο κριτής, απελπισμένος, αποφασίζει. Η τιμωρία για το νεαρό από τη Θεσσαλονίκη είναι θάνατος. Ο δήμιος τον οδηγεί έξω από την πόλη για να κρεμαστεί. Ο εικοσπεντάχρονος ψιθυρίζει μια τελευταία προσευχή. Μετά από λίγο αφήνει την τελευταία του πνοή. Ο άγιος **Αθανάσιος Κουλακιώτης** προστέθηκε στη θαρραλέα γενιά των νεομαρτύρων στις **8 Σεπτεμβρίου 1774**.

Α.Η.Σ.